

No 134.

Af Herr E. Leijer: Om ändringar i 132 och 135 §§ af gällande banko-reglemente.

Före sistlidne års riksdag stadgade § 137 i banko-reglementet: "Då tjänsteman vid någotdera lånekontoret af sjukdom eller annat laga förfall hindras att tjänsten bestrida, ege vederbörande lånekontors styrelse, att efter de grunder, som i detta afseende äro inom banken gällande, bestämma arfvodesbeloppet för den, som varder till tjänstens bestridande förordnad." — På hemställan af Fullmäktige i Riksbanken föreslog 1870 års Banko-Utskott följande tillägg: "dock under iakttagande, hvad angår lånekontoret i Wisby, att anslaget för detta kontors förvaltning på det hela icke öfverskrides", hvilket förslag af Riksdagen gillades och nu äfven finnes i gällande banko-reglemente § 135. — Af Utskottets Betänkande finner man såsom skäl för denna förändring endast en önskan att få samstämmighet mellan denna paragraf och § 134 (nu § 132), deri en summa af 6,000 R:dr bestämmes i ett för allt till förvaltningskostnader i Wisby lånekontor, revisions-kostnaderna deri ej inbegripna.

Då emellertid förvaltningskostnaderna, såsom under diskussionen i Kammarén sistlidet år af en af nämnde kontors styrelse-ledamöter upplystes, medtogo hela denna summa och således det i § 135 införda tillägget till all kraft och verkan upphäfver den genom det allmänna stadgandet i paragrafen jemväl åt lånekontoret i Wisby förunnade förmån, och då, mig veterligen, ingen anledning finnes för antagande, att de skäl, som för det allmänna stadgandet ligga till grund, icke skulle vara i lika grad tillämpliga beträffande den under hvarje helgfri dag af året sysselsatte tjänstemannen vid lånekontoret i Wisby, der dessutom svårigheten att vid förefallande behof erhålla lämpligt extra biträde ofta nog nödgar tjänstemannen att, ehuru sjuk, i tjänstgöring förblifva längre än för helse och framtid rådligt är, och der de sparsamma aflöningsbeloppen ytterligt försvåra en sådan delning af dessa belopp mellan den sjuke tjänstemannen och hans vikarie, att icke allenast bankens bästa och säkerhet samt göromålens behöriga uppehållande utan äfven tjänstemannens billiga och på banko-reglementet

grundade anspråk på, att under sin sjukdom icke helt och hållet gå i mistning om sin lön, dervid kan behörigen tillgodoses samt då banko-reglementets rätt förstådda mening icke kan vara, att den ena bestämmelsen skall totalt upphäva den andra, lika litet som det kan vara Riksdagens mening, att bevisa mannamån, orättvisa eller ringaktande mot redbara tjänstemän, som af sådant icke gjort sig förtjente, vågar jag vördsamt föreslå,

att berörda tillägg: "dock under iakttagande, hvad angår "lånekontoret i Wisby, att anslaget för detta kontors förvaltning på det hela icke öfverskrides", måtte få ur § 135 af banko-reglementet utgå;

och då lånekontoret i Wisby numera årligen till Riksbanken insänder behållna räntemedel till ett belopp af mera än 3 gånger den bestämda förvaltningskostnaden och således bestämningen om dess inskränkning till 6,000 R:dr ej vidare torde vara lika behöflig, anser jag mig billigtvis kunna föreslå för åstadkommande af den önskvärda samstämmigheten i reglementet, utan obillighet mot de oskyldige tjänstemännen,

att i § 132 C nu förekommande: "För lånekontoret i Wisby "i ett för allt en summa af 6,000 R:dr R:mt årligen; kostnaden för revisionen af lånekontorets räkenskaper och förvaltning häri ej inbegripen" måtte blifva på det sätt förändradt, att sista meningen kommer att lyda: "*kostnaden för revisionen af lånekontorets räkenskaper och förvaltning samt vikariats arvode på grund af § 135 häri ej inbegripen.*"

Med hänvisande dessutom till diskussionen i Andra Kammaren den 28 April 1870, anhåller jag om remiss till Banko-Utskottet.

Stockholm den 26 Januari 1871.

Ernst Leijer.